

Sygnatura akt IV U 333/15

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marta Ładzińska

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 02 marca 2017 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **T. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.**

na skutek odwołania od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.** z dnia 14.10.2015 r.

znak (...) - (...) (...) (...) - (...)

w przedmiocie **jednorazowego odszkodowania**

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 14.10.2015 r. znak (...) - (...) (...) (...) - (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 27.03.2014 r. w kwocie odpowiadającej 10 % (dziesięciu procentom) stałego uszczerbku na zdrowiu oraz 5 % (pięciu procentom) długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, zaliczając na poczet odszkodowania kwotę dotychczas przyznaną,

II. koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

**Sygn. akt IV U 333/15**

## UZASADNIENIE

T. P. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z dnia 14.10.2015 r. znak (...) - (...) (...) (...) - (...), którą przyznano mu prawo do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 27.03.2014 r. w wysokości 5 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

W uzasadnieniu wskazał, że nie zgadza się z decyzją, ponieważ doznał wyższego uszczerbku na zdrowiu.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania, zarzucając, że u wnioskodawcy stwierdzono cechy długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy i ustalono 5% uszczerbku na zdrowiu.

**Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

T. P. z zawodu jest kierowcą i podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

( **dowód** : bezsporne)

W dniu 27.03.2014 r. T. P. uległ wypadkowi przy pracy – wypadkowi komunikacyjnemu.

( **dowód** : bezsporne , a nad to dokumenty zawarte w aktach Z US: protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy z dnia 27.03.2014 r . )

Na skutek wypadku u wnioskodawcy stwierdzono przebyty uraz odwiedzeniowy odcinka szyjnego kręgosłupa z zespołem bólowym oraz przebyte stłuczenie barku prawego i uda bez następstw.

(...) Oddział w L. decyzją z dnia 14.10.2015 r. przyznał wnioskodawcy odszkodowanie z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5 %.

( **dowód** : bezsporne, a nadto: decyzja z dnia 14.10.2015 r. karta 24 akt ZUS)

T. P. doznał urazu kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego. Cierpi na skutek wypadku na zespół korzeniowy szyjny i lędźwiowo – krzyżowy.

Schorzenia te skutkują trwałym uszczerbkiem na zdrowiu w wysokości 10 %.

W badaniu neurologicznym stwierdzono istnienie zaburzeń czucia kończyn górnych i prawej kończyny dolnej typu korzeniowego, znaczące się objawy korzeniowe rozciągowe z odcinka lędźwiowo – krzyżowego, znacznego stopnia ograniczenie ruchomości kręgosłupa w odcinku szyjnym i lędźwiowym. Doznany w dniu 27.03.2014 r. uraz był czynnikiem wyzwalającym wystąpienie przewlekłego zespołu korzeniowego u nie uskarżającego się wcześniej na tego typu dolegliwości wnioskodawcy.

( **dowód** : opinia biegłego neurologa z dnia 18.02.2016 r., k – 12-13 , opinia uzupełniająca biegłego neurologa z dnia 9.08.2016r., k – 59 )

Ze względów psychiatrycznych u wnioskodawcy na skutek wypadku przy pracy występuje długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5%.

Wnioskodawca nadal leczy się psychiatrycznie, cierpi na zaburzenia snu, okresowo ma stany niepokoju, stany lękowe. Pracuje w zawodzie kierowcy, przed zdarzeniem jeździł sam, obecnie jeździ z drugim kierowcą, co spowodowało, że obniżyły się jego zarobki.

(**dowód:** opinia biegłego psychiatry z dnia 12.06.2016 r., k – 37 -40 , opinia uzupełniająca biegłego psychiatry z dnia 04.01 .2017 r., k – 87 )

**Ustalając stan faktyczny** Sąd oparł się na dokumentacji zgromadzonej w aktach ZUS, która nie była przez żadną ze stron kwestionowana.

Sąd oparł się także na opinii biegłego neurologa, opinii uzupełniającej biegłego neurologa oraz opinii i opinii uzupełniającej biegłej psychiatry, które zostaną omówione w toku rozważań.

### **Sąd zważył, co następuje:**

Odwołanie jest uzasadnione, co skutkowało zmianą decyzji organu rentowego.

Podstawą żądania wnioskodawcy był przepis art. 11 Ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z dnia 28 listopada 2002 roku, Nr 199, poz. 1673 ze zmianami), zgodnie z którym ubezpieczonemu, który w następstwie choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

W przedmiotowej sprawie nie była sporna okoliczność podlegania przez wnioskodawcę ubezpieczeniom społecznym, nie było też sporne, że wypadek z dnia 27.03.2014 r. stanowił wypadek przy pracy. Jedyłą okolicznością sporną była wysokość uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy na skutek wypadku.

W tym zakresie Sąd oparł się na opiniach biegłych w pełni je podzielając.

Opinie biegłych były rzetelne i fachowe. Biegli, którzy sporządzali opinie, mają zgodnie z treścią art. 278 k.p.c. wiadomości specjalne niezbędne do odpowiedzi na pytania Sądu. Sporządzając opinie biegli oparli się na materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy, na dokumentacji medycznej oraz na badaniu wnioskodawcy. W ocenie Sądu opinie są pełne, rzetelne, kompleksowe i spójne. Biegli wyjaśnili podstawę przyjętej wartości 10 % (neurolog) i 5% (psychiatra) uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy.

Strona pozwana złożyła zastrzeżenia do opinii biegłego neurologa. Biegły odniósł się do nich w opinii uzupełniającej. Biegły wyjaśnił, z jakich przyczyn przyjął, że występujący u wnioskodawcy zespół korzeniowy w odcinku lędźwiowo – korzeniowym pozostaje w związku z przebyłym wypadkiem. Wskazał, że doznany podczas zderzenia uraz wyprostowanej w czasie hamowania prawej kończyny dolnej doprowadził pośrednio do urazu skrętnego odcinka lędźwiowego kręgosłupa. Ponadto badanie (...), na którym opierał się biegły pochodziło z okresu po wypadku, tj. było wykonane 4 miesiące po wypadku.

Po opinii uzupełniającej strona pozwana złożyła kolejne zastrzeżenia (k. 72). W ocenie Sądu stanowiły one powtórzenie zastrzeżeń poprzednio zgłoszonych i tym samym stanowiły de facto wyraz niezadowolenia strony z wniosków opinii. Wskazać należy, że samo niezadowolenie strony z oceny przedstawionej przez biegłych nie uzasadnia potrzeby dopuszczenia przez sąd dowodu z opinii innych biegłych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2009 r., II CSK 642/08).

Sąd nie znalazł przyczyn pozwalających na zakwestionowanie wniosków opinii.

Dodatkowo podkreślić należy, że opinia biegłych sądowych podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń (tak: wyrok SN z dnia 19 grudnia 1990 r. sygn. akt I PR 148/90, OSP 1991/11/300).

Sąd, w ramach zastrzeżonej dla niego swobody, decyduje, czy ma możliwość oceny dowodu w sposób pełny i wszechstronny, czy jest w stanie prześledzić jego wyniki oraz czy może ocenić rozumowanie, które doprowadziło biegłego do konkretnych wniosków danej opinii. Sąd czyni to zapoznając się z całością opinii, tj. z przedstawionym w niej materiałem dowodowym, wynikami badań przedmiotowych i podmiotowych. Wszystko to, a nie tylko końcowy wniosek opinii, stanowi przesłanki dla uzyskania przez sąd podstaw umożliwiających wyjaśnienie sprawy.

W przedmiotowej sprawie sąd w całości podziela opinie biegłych.

Mając powyższe na uwadze, na mocy przepisu art. 477 (14) § 2 k.p.c. zmieniono decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. i przyznano wnioskodawcy prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 11.08.2015r. w kwocie odpowiadającej 10% stałego i 5 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, zaliczając na poczet odszkodowania kwotę dotychczas wypłaconą.

W niniejszej sprawie wnioskodawca był zwolniony z mocy ustawy z ponoszenia kosztów sądowych, co skutkowało na zasadzie wynikającej z treści art. 113 u.o.k.s.c. zaliczeniem tych kosztów na rachunek Skarbu Państwa jak w punkcie II wyroku.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.